

les bones relacions amb les restants institucions (Institut d'Estudis Catalans, universitats, Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana, Associació Castellonenca de Cultura, Associació Borrianenca de Cultura, professorat de secundària, etc.), i, de manera especial, l'equilibrada discreció, la integritat i el tarannà conciliador, el sentit de responsabilitat i la capacitat i la voluntat de treball.

Text llegit pel senyor Albert G. Hauf i Valls en el Ple del dia 17 de febrer de 2003

SECCIÓ DE CIÈNCIES BIOLÒGIQUES

Membres numeraris

Pere Puigdomènech i Rosell

Pere Puigdomènech i Rosell neix a Barcelona l'any 1948. Estudia ciències físiques a la Universitat de Barcelona, i es llicencia l'any 1970. Marxa després a Montpeller per preparar la seva tesi doctoral en ciències (química-física) a la Universitat de Montpeller II, del Llenguadoc (França), la qual és defensada el 1974. Entretant, fa estudis de doctorat a la Unitat de Biofísica del Centre Nacional de la Recerca Científica, a Montpeller, entre 1971 i 1974. L'any 1975 es doctora en ciències biològiques per la Universitat Autònoma de Barcelona. Entre 1975 i 1976 fa una estada postdoctoral a Anglaterra (Universitat Politècnica Portsmouth), entre 1977-1979 exerceix de professor adjunt interí al Departament de Bioquímica de la Facultat de Ciències de la Universitat Autònoma de Barcelona, i entre 1979 i 1981 fa una altra estada postdoctoral a Alemanya (Institut Max Planck de Genètica Molecular, Berlín).

El 1981 torna definitivament a Barcelona, ingressa al Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) com a col·laborador científic i ascendeix de seguida a la categoria d'investigador científic, i treballa a l'Institut de Biologia de Barcelona, en el si del Centre d'Investigació i Desenvolupament. L'any 1993 és nomenat director d'aquest Centre, càrrec que exerceix fins a 1999, any en què assumeix la direcció de l'Institut de Biologia Molecular de Barcelona, la qual deixarà l'any 2002. En paral·lel (entre 1992 i 1999), és director coordinador del Centre de Referència en Biotecnologia de la Generalitat de Catalunya. Actualment és professor d'investigació del CSIC a l'Institut de Biologia Molecular de Barcelona.

La seves línies de recerca se situen a l'entorn de la biologia molecular, aplicada primer a aspectes estructurals i després als sistemes vegetals. De les seves aportacions als aspectes estructurals cal destacar l'estudi de l'estabilització d'hèlices per triplets hidrofòbics en l'estructura de proteïnes (publicat a *Journal of Molecular Biology* l'any 1974), que es pot considerar un treball pioner en el camp de la bioinformàtica. Cal subratllar també la recerca sobre la interacció del DNA i la histona H1 amb diferents dominis de les proteïnes HMG1 i HMG2, que fou el primer article publicat a casa nostra a la prestigiosa revista *EMBO Journal*. Quant a la investigació a escala molecular de sistemes vegetals, escau destacar els primers articles de DNA recombinant fets a Catalunya (publicats a *Nucleic Acid Research* el 1985 i a *Gene* el 1987); els seus treballs sobre l'expressió de gens de glicoproteïnes que formen part de la paret cel·lular (amb articles publicats a *The Plant Cell* el 1990, o als *Proceedings of the National Academy of Sciences, USA* el 1992); les nombroses aportacions al coneixement de la genòmica i proteòmica del blat de moro (amb freqüents publicacions, per exemple, a *Plant Cell* o *The Journal of Biological Chemistry*), i la seva contribució a la seqüència i l'anàlisi del cromosoma 3 de la planta *Arabidopsis thaliana*, en el context d'un consorci europeu que publicà els resultats a la prestigiosa revista *Nature* l'any 2000.

Si volem resumir la seva tasca en xifres, direm que fins al present ha publicat 125 articles científics en revistes internacionals, 34 llibres o capítols de llibre o treballs de síntesi, ha dirigit 18 tesis doctorals, li han estat aprovats i finançats 35 projectes de recerca, ha estat invitat formalment a impartir conferències en 88 reunions científiques, ha organitzat o participat en l'organització de 25 congressos. Ultra la seva tasca directament lligada a la recerca científica d'avantguarda, Pere Puigdomènech ha mostrat una preocupació constant per a bastir ponts entre el món de la recerca i la societat en general. En aquest sentit, ha publicat 222 articles de divulgació i 44 de política científica en mitjans locals, com els diaris *La Vanguardia*, *Arui*, *El País*, *El Mundo*, etc., i internacionals, com la revista *Nature*. El seu tarannà divulgador i la seva ploma fàcil l'han menat, a més, a escriure i publicar un llibre de contes i una novel·la de temes científics.

Tota aquesta feina, per la seva qualitat i quantitat, ha fet Pere Puigdomènech mereixedor de nombrosos premis i distincions, l'enumeració dels quals faria massa llarg aquest relat. En destacarem, doncs, alguns a tall d'exemple. Així, ha estat guardonat amb la Medalla Narcís Monturiol i amb el Premi de la Fundació Catalana per a la Recerca. A més, és membre de l'Acadèmia Europaea, de l'Organització Europea de Biologia Molecular, del Comitè Científic Director (*Scientific Steering Committee*) i del Grup Europeu de les Ciències i les Noves Tecnologies de la Unió Europea. Fundador de l'Associació per al Foment de la Ciència, del Comitè de Bioseguretat del Ministeri de Medi Ambient i del Comitè de Bioètica del CSIC. També ha estat membre del Comitè Consultiu sobre Biotecnologia USA-UE (any 2001). Actualment, és el president de la Societat Catalana de Biologia, i coordina l'Àrea de Ciències de la Vida de la Direcció General de Recerca de la Generalitat de Catalunya.

Escau també fer esment que Pere Puigdomènech sempre ha manifestat la seva catalanitat allà on hagi estat destinat professionalment, i a Catalunya ha col·laborat activament en el progrés científic i cultural del país, sempre amb l'afany proverbial de compartir amb d'altres les coses que sap. I això ho ha fet de les més diverses maneres, a través de la mateixa Societat Catalana de Biologia, o bé de la Universitat Catalana d'Estiu, o dels seus articles als diaris locals, o des de l'Associació per al Foment de la Ciència, per esmentar tan sols algunes de les plataformes utilitzades.

Per acabar, és important explicar que, malgrat les múltiples responsabilitats que sempre l'ocupen, Pere Puigdomènech és una persona assequible i disponible quan cal. Això vol dir que no seria pas un membre que «tan sols» afegiria prestigi a la institució. El prestigi el donem per descomptat en vista dels mèrits esmentats suara. Però és que, a l'ensens del prestigi, comptem amb la seguretat de la seva presència activa i del seu dinamisme creatiu, que enriquirien singularment les activitats de la nostra Secció de Ciències Biològiques i, en general, del nostre Institut. És per tot això que els proposo que donin suport a la incorporació de Pere Puigdomènech com a membre de l'Institut d'Estudis Catalans. Seria una molt bona incorporació. Personalment, hi poso la mà al foc.

Text llegit pel senyor Xavier Bellés i Ros en el Ple del dia 17 de febrer de 2003